

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **S. M.** zastoupen JUDr. Vítem Vohánkou, advokátem, se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2007, č. j. 5 Ca 264/2006 - 57, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti shora označenému rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba o ochraně proti nečinnosti žalovaného. Žalobce se žalobou domáhal, aby soud žalovanému uložil, aby ve věci jeho stížností proti rozhodnutím žalovaného uložil žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé. Současně s kasační stížností požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku.

Svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel nijak neodůvodnil. Ani v doplnění kasační stížnosti ze dne 16. 4. 2007 není připojeno odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nejsou dány podmínky pro vyhovění návrhu. Podle § 55 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) usnesení, jímž se řízení nekončí a jímž se nikomu neukládá povinnost, nemusí obsahovat odůvodnění. Přestože citované ustanovení na daný případ dopadá, Nejvyšší správní soud alespoň krátce k věci dodává: Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává odkladný účinek, jestliže: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu, 2) přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob 3) přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Všechny podmínky musejí být splněny kumulativně.

Okolnosti případu nasvědčují tomu, že druhá a třetí podmínka jsou v daném případě splněny. Naplnění kritéria „nenahraditelné újmy“ nebylo ani prokázáno, nebylo v návrhu dokonce ani tvrzeno a osvětleno, či zdůvodněno. Není vůbec zřejmé, jak by mohlo nevydání odpovědi na stížnosti ve formě rozhodnutí, nýbrž pouhým přípisem, způsobit stěžovateli nenahraditelnou újmu. Možnost přiznání odkladného účinku má charakter mimořádný, protože soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí. Soud proto může přiznat kasační stížnosti odkladný účinek pouze v případě, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nenahraditelnou újmu. V daném případě stěžovatel pouze žádá o přiznání odkladného účinku, bez dalšího. Nepředložil však soudu žádné podklady, ani důkazy, ze kterých by tato nenahraditelná újma vyplývala, případně ze kterých by vyplýval rozsah této újmy, aby bylo možno posoudit její nenahraditelnost. Za těchto okolností zůstává návrh stěžovatele pouhým ničím nepodloženým a nezdůvodněným požadavkem. To jistě nepostačuje k tak závažnému zásahu, jakým je zásah do právních účinků pravomocného soudního rozsudku. Institut přiznání odkladného účinku je svou povahou institutem mimořádným, který není možno používat tím způsobem, že by byl přiznáván na základě nezdůvodněného požadavku.

Návrh na přiznání odkladného účinku nebyl nijak zdůvodněn a naplnění kritéria „nenahraditelné újmy“, která by vznikla v důsledku právních následků napadeného rozhodnutí ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., nebylo prokázáno - návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto nebylo možno vyhovět.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdlil
předseda senátu